

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2021-5 van:

DE HEER A,

wonende te T,
verder te noemen: klager,

tegen:

DE HEER B,

kantoorhoudende te U,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

Met een e-mail van 10 april 2021 (met bijlagen) heeft klager bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.

De mediator heeft een verweerschrift ingediend (met bijlagen).

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 18 juni 2021 te Den Haag. Hierbij waren klager (vergezeld door zijn schoonzus) en de mediator aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

- a. De mediator heeft klager, de biologische moeder van het kind waarvan klager de donor was, en haar partner bijgestaan in een mediation met betrekking tot de verheldering van de positie van klager als donor in het gezin van de biologische moeder, haar partner en hun twee kinderen, waarvan er één de biologische zoon is van klager.
- b. De mediationovereenkomst is op 8 september 2020 gesloten.
- c. Op 5 oktober 2020 schrijft de mediator aan partijen:

“Bijgaand het concept verslag en bevestiging afspraken. Heb alle gesprekken die wij hebben gevoerd geprobeerd zo kort mogelijk samen te vatten. Verder heb ik het voorstel van Q en R als basis gebruikt voor de bevestiging van de afspraken.

Zoals aangegeven, het betreft een concept waarop het jullie uiteraard vrij staat om op- en aanmerkingen te maken. Willen jullie, in het kader van transparantie, daarbij iedereen in de cc zetten. Uiteraard worden eventuele wijzigingen pas verwerkt wanneer iedereen het daar mee eens is.

Ter info, met A heb ik vandaag een telefoongesprek gevoerd.

Tot slot, dit concept valt onder de geheimhoudingsclausule.”

- d. In de periode van 8 tot en met 27 oktober 2020 heeft per e-mail een discussie tussen partijen over de inhoud van het verslag en de te maken afspraken plaatsgevonden.
- e. Op 25 oktober 2020 schrijft klager:

“In de bijlage zitten de aanpassingen/toevoegingen zoals ik ze zou willen aanbrengen in het concept verslag. Ik vond mijn inbreng wat mager gerepresenteerd, vandaar mijn vraag om hier de tijd voor te krijgen. De aanpassingen zijn hierbij gescheiden van de toevoegingen met twee kleuren. Deze bekijken niet bij een word-bestand vandaar de PDF-vorm. Ik realiseer me dat het veel is, maar hoop dat jullie de tijd nemen om hier goed naar te kijken opdat het concept ieders goedkeuring kan krijgen. Ik verneem graag jullie reactie hierop”.

- f. Op 27 oktober 2020 schrijft de wederpartij:

“De aanpassingen en toevoegingen die A wil aanbrengen in het voorstel van B wijken flink af van wat er in de mediation sessies is besproken en afgesproken. Wij gaan hier dan ook niet mee akkoord.

[..].

We willen nu stoppen met brieven lezen en schrijven en beginnen met uitvoeren van het voorstel dat B heeft neergelegd. Het voorstel van B is een accurate weergave van de afspraken. Als A besluit te blijven strijden en alle afspraken die we in de mediation hebben gemaakt op losse schroeven zet, dan is een laatste gesprek de enige weg die nog soelaas biedt om nog één keer te kijken of we tot een oplossing kunnen komen. Hoewel wij ons wel afvragen op welke manier mediation ons tot een consensus gaat brengen als het besprokene achteraf door A weer onderuit wordt gehaald. Verder hebben wij van S vernomen dat A bij hem in bed heeft geslapen. Mocht dit kloppen, dan willen we bij deze duidelijk zijn dat wij niet willen dat dit nog een keer gebeurt.”

- g. Op 28 oktober 2020 schrijft de mediator aan partijen:

“Na het lezen van de laatste mails over en weer kom ik helaas tot de conclusie dat we blijkbaar op een dood spoor zijn beland. Zal proberen uit te leggen wat ik daarmee bedoel met de bedoeling te komen tot de/een oplossing. We moeten immers voorkomen dat alle inspanningen gedaan tot nu toe uiteindelijk tot niets zullen leiden met alle gevolgen van dien.

Laten we helemaal naar het begin gaan, toen er nog geen S was. Zoals ik hoorde tijdens de online intake van 28 augustus 2020 hebben Q en R, ingegeven door de hechte vriendschap met A maar vooral ook omdat daar destijds een heel goed gevoel bij was, aan A gevraagd donor te worden. Hij heeft daar mee ingestemd en er is destijds voorafgaande aan het hele proces een donorovereenkomst gesloten om misverstanden in de toekomst te voorkomen. Feitelijk is die overeenkomst leidend, in ieder geval behoort die dat te zijn, en geeft duidelijk aan hoe jullie ná de geboorte van S met elkaar en met S dienen om te gaan. In ieder geval is de rol van A na de geboorte van het kind uitvoerig beschreven, kortom de afspraken zijn duidelijk en helder verwoord in de overeenkomst. In mijn optiek bestaat er geen ruimte voor een andere interpretatie van de artikelen in de donorovereenkomst dan zoals die zijn opgeschreven, en al zou die er wel zijn dan behoort in ieder geval duidelijk te zijn wat de geest is van de overeenkomst in zijn geheel. Onder de overeenkomst hebben jullie alle 3 vrijwillig de handtekening gezet.

Zegt A nu over het tekenen van de overeenkomst: (citaat) Hij tekende het donorcontract vanuit vertrouwen gebaseerd op jarenlange vriendschap, in onwetendheid over de emotionele band die biologisch vaderschap met zich mee zou brengen.....(einde citaat)

Dit geldt uiteraard ook voor Q en R. Zij hebben pas na de geboorte van S ervaren wat het is om ouder te zijn. Conclusie, daarin staan jullie dus gelijk!

[...]

Dit gezegd hebbende stel ik het volgende voor:

1. Mijn verslag van de bijeenkomst van 2 oktober 2020 wordt slechts een verslag van de bespreking zoals gehouden zonder enige toevoeging van één van jullie. Het is een weergave van het gesprek door de ogen van de mediator en zoals hij dat gesprek heeft ervaren. Dit verslag valt volledig onder de geheimhouding, artikel 4 van de mediationovereenkomst;
2. Ik maak een officiële vaststellingsovereenkomst (VSO) waarbij de door jullie alle 3 geaccordeerde afspraken, gemaakt op 2 oktober, leidend zijn;
3. Als geschil gebruik ik de omschrijving als in artikel 1 opgenomen van de mediationovereenkomst van 8 september 2020: Verhelderen Positie Donor. De VSO is zakelijk, geen ruimte voor enige emotie of verleden. Nogmaals de afspraken, waar jullie allemaal mee akkoord zijn gegaan op 2 oktober 2020, zijn de enige onderwerpen in de overeenkomst;
4. Nadat inhoudelijk en tekstueel, op basis van bovenstaande, akkoord is gegeven stel ik voor de VSO te laten checken door de gezamenlijk in te zetten familierecht advocaat Mr. K (voorheen kinderrechtster) van kantoor L te V;
5. Na de check kan gekozen worden om daar op kantoor te tekenen of in een sessie met mij;

Hoor graag van jullie of jullie je in deze route kunnen vinden. Bij een nee moet ik helaas vaststellen dat de mediation zal zijn mislukt en in dat geval kan ik helaas niets meer voor jullie betekenen.”

- h. Hierop antwoordt klager bij e-mail van 28 oktober 2020:
“[...]

Echter, bij het lezen van het verslag en de afspraken, is inderdaad het voorstel van R en Q gebruikt en hierin lees ik te weinig terug van mijn inbreng. Het spijt me als ik kennelijk de indruk heb gewekt dat ik het met alles eens was tijdens ons laatste gesprek. Dan ben ik hierin niet duidelijk genoeg geweest. Ik zou het dan ook prettig vinden om in een gezamenlijk gesprek de visie en afspraken nogmaals door te nemen met het doel om dit te finetunen en het naar ieders tevredenheid te maken waarna we dit traject af kunnen ronden. Ik zou het prettig vinden als mijn contactpersoon hierbij aan zou kunnen sluiten. Uiteraard niet als partij, maar ter ondersteuning van mij.”

- i. Op 1 november 2020 schrijft de mediator:

“Kan me helaas niet van de indruk onttrekken dat de emoties langzaam maar zeker aan het oplopen zijn. Dat zou niet moeten, daar kunnen jullie veel last van krijgen en dat kan en mag de bedoeling niet zijn. Uiteindelijk zal S, wanneer dit zo blijft en geen oplossing wordt gevonden, daar onder gaan lijden!

Als mogelijke oorzaak zou de route kunnen zijn die we met elkaar hebben afgesproken: het ondertekenen van het verslag met daarin opgenomen de afspraken gemaakt op 2 oktober. Jullie zijn met aanvullingen en toevoegingen gekomen en die hebben tot deze situatie geleid.

Er zijn door jullie op 2 oktober, ogenschijnlijk door iedereen geaccordeerd, afspraken gemaakt in het verminderen van de bezoeksregeling van A. Onderdeel van die afspraken is de evaluatie in april 2021. Nadat die afspraken zijn gemaakt zijn veel mails gestuurd die vervolgens de afspraken onder druk hebben gezet. Maar niet alleen de afspraken, vooral ook de onderlinge verhoudingen.

Om de helderheid te creëren maar vooral ook om verder escalatie te voorkomen en niet een gepasseerd station nogmaals aan te doen, stel ik daarom het volgende voor:

1. Het verslag van 2 oktober 2020 wordt door mij herschreven in een verslag bezien door mijn ogen. Dat is overigens een heel normale procedure. Bovendien is het de wens van A dat er verslaggeving zal plaatsvinden. Doordat het mijn verslag is is er geen ruimte voor enige emotie/geschiedenis, het is slechts een vastlegging van de mediation gezien door mijn ogen. Het zijn dus geen notulen;

2. We leggen de afspraken, al of niet gefinetuned, feitelijk vast in een VSO;

Pas daarna, nadat jullie de VSO hebben ondertekend, kan ik jullie, mochten jullie dat willen, helpen bij het verbeteren van jullie persoonlijke verhoudingen.

In dat geval gaan we het dan alleen daarover hebben en niet meer over zaken die te maken hebben met het donorschap. Die items zijn immers vastgelegd in de VSO en de evaluatie staat ook al reeds gepland. Zelfs de agendapunten van de evaluatie worden onderdeel van de VSO. Van de evaluatiepunten kan dus nooit worden afgeweken, waarbij overigens het welzijn van S centraal staat.

Realiseer mij dat dit voorstel kort de bocht is echter een andere aanpak laat te veel ruimte voor niet gewenste zijpaden. Duidelijkheid, weten waar je aan toe bent, is volgens mij nu waar jullie naar moeten streven en liefst zo snel mogelijk.”

j. Hierop schrijft klager op 2 november 2020:

“[...]

Ik vind het erg naar dat mijn visie niet meegenomen wordt in dit traject. R en Q hebben hun wensen opgeschreven en B heeft deze wensen overgenomen in een door alle drie te ondertekenen concept. En ik vind het heel onprettig hoe ik hierin geforceerd wordt. Vandaar ook mijn vraag of mijn contactpersoon C aanwezig mag zijn bij een afrondend gesprek.

[...]

Ik heb heel zorgvuldig mijn best gedaan om het concept te nuanceren zodat we allemaal achter een handtekening konden staan. Maar behalve op het van ondergeschikt belang zijnde schriftje, is er niet inhoudelijk gereageerd op mijn pogingen elkaar te naderen.

[...]

Dus samenvattend is mijn voorstel, zoals eerder aangegeven, om een gesprek aan te gaan met als doel nader tot elkaar te komen in de uitgangspunten en visie van het verslag van B. Ik deel dus niet de wens om NA ondertekening onder zijn begeleiding een gesprek te voeren over de verstandhoudingen. Maar sta wel open om dit VOOR ondertekening te doen.”

k. Op 3 november 2011 antwoordt de mediator hierop:

“Ten aanzien van de opmerking onder aan je mail meen ik te moeten reageren. Ruimte nemen jullie allemaal zelf in de mediation. Ik moet alleen maar zorgen dat er balans is en blijft in de gesprekken.

Ook op een opmerking over de mail van A wil ook kort reageren omdat die de essentie raakt van de gedragsregels van een mediator.

A je schrijft: R en Q hebben hun wensen opgeschreven en B heeft deze wensen overgenomen in een door alle drie te ondertekenen concept. Zoals ik dit lees zou ik R en Q volgen en niet neutraal zijn. Niets is minder waar en je schrijft dan ook even verder: Op het eind van de laatste sessie zei ik dat ik altijd bereid ben geweest om in alle richtingen te schakelen: ‘Champagne!, riep B, dan zijn we eruit’.

Kortom ik, maar dus ook R en Q, waren in de volledige overtuiging dat jullie er uit waren en dat is dan ook de reden waarom ik het verslag heb geschreven zoals ik heb gedaan.”

I. Op 6 november 2020 schrijft klager:

“Tijdens de vorige sessies voelde ik me monddood gemaakt en werd ik consequent overruled door B, door vragen die ik aan R en Q stelde steevast te beantwoorden met de juridische zin: ‘In het donorcontract van 2012 staat een clause dat dit contract gehandhaafd blijft ook als het tegen de wet is.’ Om een herhaling van zetten te voorkomen tijdens een vervolgesprek wil ik graag vooraf duidelijkheid over de zaken die ik al uitgebreid heb gemaild.

Ik zou het op prijs stellen wanneer B schriftelijk zou willen bevestigen dat hij voornamelijk als gespreksleider en mediator op zal treden en niet zijn visie voortdurend op de voorgrond zal stellen. Verder wil ik vragen of B zijn misverstand dat het anonieme donorcontract in onze casus voerend zou zijn, schriftelijk wil corrigeren. Het is nu eenmaal zo geregeld in Nederland dat het onderhouden van ‘family life’ centraal moet staan in deze. En ik zou het op prijs stellen als een vervolgesprek voorafgegaan wordt door deze schriftelijke correctie.

Verder wil ik R en Q verzoeken of ze schriftelijk willen bevestigen dat er de afgelopen jaren sprake was van een wederzijds gekozen middenweg waar we ons allemaal in konden vinden. En dat ze de in dit traject gestelde aanname van B dat de voorbije planning onder grote druk van A zou zijn gedaan, schriftelijk corrigeren.”

m. Bij e-mail van 6 november 2020 heeft de mediator de mediation beëindigd. Hij schrijft aan partijen:

Ik schrijf met name ‘deze’ mediation om dat ik per heden stop als jullie mediator. Immers wanneer 1 van de partijen twijfels heeft aan mijn werkwijze, dus niet meer het vertrouwen heeft dat ik neutraal ben dan wel opereer, zit mijn taak er op. En zou die twijfel er niet zijn dan is die na het lezen van de volledige mailwisseling er nu wel bij mij om door te gaan als jullie mediator. Hierbij handel ik conform de gedragsregels voor een MFN Register mediator welke in jullie bezit zijn. Het moge duidelijk zijn dat ik daarom niet meer inhoudelijk inga op onderstaande mail van A van 6 november 2020 welke ik om 09:53 heb ontvangen anders dan te melden dat het over mij gestelde op onwaarheden berust en uiterst suggestief is. Wat ik tevens wil vaststellen is dat ik het bijzonder spijtig vind dat een unieke kans voor jullie om een goede oplossing in der minne door het verharden van standpunten, zoals ik kan lezen in eerder genoemde mail, op deze manier teniet wordt gedaan. De achterliggende gedachte(n) waarom voor deze koers wordt gekozen is mij onduidelijk.

n. Voorafgaand aan het indienen van de onderhavige klacht is de klachtprocedure bij de Stichting Kwaliteit Mediators doorlopen. Dit heeft niet tot een oplossing geleid.

3. De klacht en het verweer

De klacht

Klager stelt dat de mediator in de categorieën: beroepsethiek en integriteit, transparantie, partijautonomie, onpartijdigheid, competentie en werkwijze ernstig tekort is geschoten bij het behandelen van de kwestie.

De mediator heeft zich volgens klager niet genoeg verdiept in de casus en heeft deze compleet verkeerd geïnterpreteerd, daarbij misbruik makend van zijn machtspositie als mediator. De mediator is bepalend en beslissend geweest in het hele verloop en in de afloop en uitkomst van het mediationtraject. De werkelijke problemen zijn op deze manier blijven liggen terwijl er grote problemen zijn bijgekomen.

Klager noemt in dit verband – kort en zakelijk weergegeven –:

- De mediator stelde voortdurend het ondertekende donorcontract uit 2012 (het anonieme donorcontract) centraal, terwijl er ook een, weliswaar niet ondertekend, subcontract was dat de bedoelingen aangaf ten aanzien van het toekomstige donorschap in combinatie met de vriendschap en het vaderschap;
- De mediator greep (geregeld) autoritair in, daarbij klager wijzend op de inhoud van het ondertekende donorcontract en de daarin opgenomen rechten en verplichtingen. Hij verloor hierbij volkomen uit het oog dat klager en zijn biologische kind inmiddels een band hadden opgebouwd. Met de wensen van klager en de belangen van het kind zoals klager die zag werd op geen enkele manier rekening gehouden en hij werd voortdurend overruled. Ook heeft de mediator geen acht geslagen op de vooraf door beide partijen op papier gezette intenties;
- In de concept vaststellingsovereenkomst (VS0) zijn alleen de wensen van de wederpartij verwoord, waarbij de mediator heeft aangedrongen op ondertekening om pas daarna weer verder te praten, terwijl ook de wederpartij open stond voor nog een gesprek voor ondertekening van de overeenkomst;
- De mediator heeft voortdurend zijn visie, mening en waardeoordelen voorop gesteld en heeft meerdere keren overduidelijk laten blijken wat hij van de kwestie vond;
- De mediator heeft zich negatief uitgelaten over deskundigen zoals de Raad voor de Kinderbescherming, de Rechtswinkel/het Juridisch Loket en een gespecialiseerde advocaat in kinderrecht, en heeft de visie van deze professionals weersproken
- De mediator heeft via whatsapp en telefonisch contact gehad met de wederpartij zonder klager hierover in te lichten.

Klager heeft gesteld zijn geld terug te willen en een forse schadevergoeding voor het leed wat hij heeft veroorzaakt.

Het verweer

De mediator voert aan dat de wettelijke ouders (de wederpartij in de mediation) iets geheel anders wilden dan de donor (klager). Daarom heeft hij bij aanvang voorgesteld uit te gaan van het donorcontract als basisdocument, dat in feite inhield dat er nul uren omgang zou zijn, om vervolgens te proberen tot een voor alle betrokkenen aanvaardbare omgangsregeling te komen. Juist vanwege het grote verschil in wat partijen voor ogen stond met de mediation heeft de mediator voorgesteld vanaf 'nul' te beginnen en zo te werken naar een oplossing. Klager was daarmee akkoord.

Helaas bleek goed constructief overleg een uiterst lastige zaak. Klager bleef maar herhalen dat er bepaalde afspraken lagen die nagekomen moesten worden en luisterde niet echt naar wat aan de andere kant gezegd werd. Voor de mediator was dit soms reden om expliciet te herhalen wat een van de wettelijke ouders zojuist verteld had om klager dan te vragen wat hij daarvan vond. Het is deze werkwijze geweest, het herhalen van een opmerking of mening van een van de wettelijke ouders, die er waarschijnlijk toe heeft geleid dat klager is gaan denken dat het standpunt van de wettelijke ouders ook het standpunt van de mediator was.

De mediator betwist dat hij partijdig en niet transparant is geweest. Hij heeft van meet af aan aangegeven dat alles wat de ene partij hem meedeelt of stuurt, ook bij de andere partij terecht zou komen.

Naar de stellige overtuiging van de mediator hadden partijen op een gegeven moment een akkoord bereikt. Dat dachten de wettelijke ouders ook.

Tenslotte voert de mediator aan dat hij op geen enkele manier denigrerend gesproken heeft over welk adviesorgaan of welke adviseur dan ook. In het kader van een ontstane discussie over wat er onder family life verstaan zou moeten worden heeft hij niet meer dan zijn mening daarover gegeven, de voorwaarden genoemd waaraan volgens hem voldaan zou moeten worden en hij heeft toen ook aangegeven dat als klager zekerheid hierover wilde hij dit dan aan de rechter zou moeten voorleggen. Daarmee zou dan uiteraard een einde aan de mediation zijn gekomen.

De mediator acht het wenselijk dat de beide wettelijke ouders gehoord worden over de wijze waarop de mediation is verlopen.

4. De beoordeling

Op grond van Gedragsregel 3 (Partijautonomie) staat de mediator tussen de partijen en ondersteunt hen in het maken van hun keuzes en het zoeken naar een oplossing. De mediator kan partijen daarbij waar nodig informatie verstrekken, zodat zij zich een weloverwogen beeld kunnen vormen en – al dan niet met behulp van inhoudelijk deskundige adviseurs – hun positie kunnen bepalen. Voorop staat steeds dat de mediator geen uitspraak doet over de kwestie of een onderdeel daarvan, en geen beslissing(en) over de inhoud van het conflict tussen partijen neemt of (één van) partijen onder druk zet om inhoudelijke suggesties van de wederpartij of de mediator te aanvaarden. De mediator dient zeer terughoudend te zijn in het geven van zijn mening of het geven van inhoudelijk advies over wat een partij wel of niet zou moeten doen. Een mening of advies is doorgaans niet waarde vrij en onpartijdig en verdraagt zich lastig met de partijautonomie en de neutrale rol van de mediator.

Gedragsregel 5 (Onpartijdigheid) houdt in dat de mediator er voor alle partijen is. Hij is neutraal, onpartijdig en handelt zonder vooringenomenheid. Hij heeft een vertrouwenspositie ten opzichte van elk van hen. De mediator geeft in woord en daad geen blijk van een voorkeur voor of van afkeuring van (een van de) partijen en handelt zonder vooringenomenheid jegens hen. Het vertrouwen bij partijen dat de mediator onpartijdig is, is essentieel voor de kwaliteit van het mediationproces.

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de mediator deze Gedragsregels – Partijautonomie en Onpartijdigheid – ernstig heeft geschonden door (i) tegen de uitdrukkelijke wil en wens van klager de donorovereenkomst tot onwrikbaar uitgangspunt te nemen en (ii) geen professionele aandacht en zorg te geven aan de angst van klager over (het stopzetten van) de omgang met zijn kind en klagers inbreng daarbij volledig te negeren. Dit wordt als volgt toegelicht. Uit de e-mail van de mediator van 28 oktober 2020 maakt de Tuchtcommissie op dat de mediator, in strijd met Gedragsregel 3 heeft gehandeld door een duidelijk (juridisch) oordeel te hebben over de kwestie en uitspraken te doen over de bindende kracht van de donorovereenkomst in het licht van de door partijen op papier gezette intenties en het (op een later moment) door klager genoemde recht op *family life*. Dit is met name te lezen in de mededelingen van de mediator in deze e-mail, dat de donorovereenkomst feitelijk leidend is en dat in ieder geval behoort te zijn, dat de donorovereenkomst duidelijk aangeeft hoe partijen ná de geboorte van de zoon (S) met elkaar en met de zoon dienen om te gaan, dat in ieder geval de rol van klager (A) na de geboorte van het kind uitvoerig is beschreven, dat de afspraken duidelijk zijn en helder verwoord zijn in de overeenkomst en dat in de optiek van de mediator geen ruimte is voor een andere interpretatie van de artikelen in de donorovereenkomst dan zoals die zijn opgeschreven. De Tuchtcommissie kan dit niet anders lezen dan als een (juridisch) oordeel dat een weergave vormt van de eigen inhoudelijke mening van de mediator. Deze directieve manier van communiceren, past in het geheel niet bij de neutrale en onpartijdige rol van mediator, ook niet in het geval beide partijen bij aanvang in beginsel zouden zijn uitgegaan van de gelding van die donorovereenkomst. De stelligheid en onwrikbaarheid van de mediator dat de donorovereenkomst leidend was, de herhaling van die mening in meerdere e-mails en

het niet ingaan op de bezwaren van klager op dit punt, acht de Tuchtcommissie ernstig in strijd met de partijautonomie.

De Tuchtcommissie volgt de mediator niet in zijn standpunt dat het hier gaat om een weergave van de standpunten van de wederpartij van klager. Uit de e-mail blijkt duidelijk de mening van de mediator zelf over de status van de donorovereenkomst en over de wijze waarop deze geïnterpreteerd moet worden.

Waar het de schending van Partijdigheid betreft, overweegt de Tuchtcommissie het volgende. De mediator heeft zelf in zijn e-mail van 5 oktober 2020 aan partijen bericht dat hij het voorstel van de wederpartij als basis heeft gebruikt voor de bevestiging van de gemaakte afspraken. Klager heeft daarna diverse malen te kennen gegeven dat hij vond dat zijn inbreng wat mager was gerepresenteerd (25 oktober 2020), dat de bevestiging inderdaad een weergave is van het voorstel van de wederpartij en dat klager bij het lezen van het verslag en de afspraken te weinig terugziet van zijn inbreng (28 oktober) dat de wensen van de wederpartij zijn overgenomen in het concept en dat hij het erg naar vindt dat zijn visie niet wordt meegenomen (2 november 2020). In zijn reacties heeft de mediator naar het oordeel van de Tuchtcommissie onvoldoende gedaan om het gevoel van klager, dat hij niet gehoord werd, weg te nemen.

Op grond van de omstandigheid dat het voorstel van de wederpartij als basis is gebruikt bij de bevestiging van de afspraken, in samenhang gezien met het uitblijven van een inhoudelijke reactie van de mediator op de herhaalde melding van klager dat hij zijn inbreng in de gemaakte afspraken niet terugzag, en in aanmerking genomen de inhoud van de hierboven besproken e-mail van de mediator van 28 oktober 2020, acht de Tuchtcommissie het aannemelijk en begrijpelijk dat klager het gedrag van de mediator als partijdig heeft ervaren. De mediator heeft, gelet daarop, in strijd met Gedragsregel 5 gehandeld.

De schending van de hierboven genoemde Gedragsregels betekent in dit geval ook dat de mediator zich niet heeft gedragen zoals van een behoorlijk mediator mag worden verwacht. Ook Gedragsregel 1 (Beroepsethiek en integriteit) is daarmee geschonden.

Van schending van overige Gedragsregels (competentie, werkwijze, transparantie en betrouwbaarheid), zoals door klager gesteld, is de Tuchtcommissie niet gebleken. Klager heeft daartoe onvoldoende aangevoerd.

Gelet op het bovenstaande is de klacht gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond.

De Tuchtcommissie ziet geen aanleiding om de mediator nog in de gelegenheid te stellen verdere e-mails in het geding te brengen. Hiertoe had de mediator bij het indienen van zijn verweerschrift over moeten gaan. Het eerst ter hoorzitting gedane aanbod acht de Tuchtcommissie tardief.

Evenmin zal de Tuchtcommissie ingaan op het verzoek van de mediator om de wederpartij van klager bij de mediation (als getuige) te horen. Het gaat hier om het handelen van de mediator richting klager en de wijze waarop dit bij klager is overgekomen, hetgeen bevestiging vindt in de e-mails van de mediator zelf.

Tot het afluisteren van de door klager in strijd met de gemaakte afspraken opgenomen telefoongesprekken tussen hem en de mediator, waartegen de mediator uitdrukkelijk bezwaar heeft gemaakt, zal de Tuchtcommissie ook niet overgaan. De Tuchtcommissie baseert zich bij haar oordeelsvorming namelijk niet op deze telefoongesprekken.

De aard en ernst van de schending van de Gedragsregels, mede gezien in het licht van de benarde en afhankelijke positie waarin klager zich bevond en de impact die de kwestie op zijn persoonlijk leven heeft (gehad), geven voor de Tuchtcommissie aanleiding de maatregel van voorwaardelijke schorsing voor de duur van één maand opleggen, met een proeftijd van één jaar. In dit verband overweegt de Tuchtcommissie dat de mediator nog tijdens de hoorzitting volhard heeft in zijn standpunt dat hij volstrekt neutraal is gebleven, niets heeft geprobeerd door te drukken, niet zijn mening heeft gegeven (ook niet in de e-mail van 28 oktober 2020) en dat hij zich strikt heeft gehouden aan de "in beton gegoten" Gedragsregels. Naar het

oordeel van de Tuchtcommissie heeft de mediator hierbij geen blijk gegeven van inzicht in de effecten van zijn (autoritair overkomende) handelen. Niet alleen in zijn e-mails, maar ook door zijn woordkeuze, gedrag en houding tijdens de hoorzitting van de Tuchtcommissie wekt de mediator de indruk over een overmatig directieve stijl te beschikken, waardoor de in zijn ogen neutrale suggesties overkomen als voorschriften. De Tuchtcommissie geeft de mediator daarom in overweging om hieraan aandacht te besteden door middel van supervisie of coaching.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klacht gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond;
- legt aan de mediator de maatregel op van voorwaardelijke schorsing voor de duur van één maand, met een proeftijd van één jaar.

Aldus beslist op 25 augustus 2021 door mr. M.J. van Cleef-Metsaars, voorzitter, J.G. de Roos en mr. F. Koster, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Niesen, secretaris, en ondertekend door de voorzitter.